

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NABOCNINA:

Za Združene države:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months
Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 110 Tuesday, June 5, 1973

Kako in kam, Jugoslavija?

Po trenutnem stanju politične situacije v Jugoslaviji se lahko upravičeno sklepa, da bo Tito ostal šef partije in predsednik federalne republike vse do svoje smrti, čeprav bo nesposoben sam osebno izvrševati te funkcije. Kar bo zatorej preloženo na mlajša ramena, bo zaenkrat opravljanje teh nalog, kakor se pojavljajo iz dneva v dan. Prevzel jih je Slovenec Stane Dolanc, kot smo že zadnjič to reč obravnavali, in jih bo vodil sam, dokler Tito toliko ne okreva, da bo zmožen spet vzeti partijske vajeti v svoje roke, ali pa dokler stari samodržec ne pade v grob — potem tudi po njegovi smrti.

V prvem primeru, da Tito spet obnovi svojo moč in energijo, bo Dolancu pretila ista nevarnost, kakor so jo skušali v drugih komunističnih državah prezgodaj izbrani in določeni nasledniki vladajočega potentata. Bolj verjetno pa je, da stari revolucionar ne bo več okreval in bo ostal popolnoma nesposoben na svojih položajih; to bo dalo Dolancu priliko, da se še za časa Titovega življenja dokončno vpelje v vodstvo partije in v krojenje njenih aktivnosti ter pravočasno dobi v roke vse važne niti partijskega aparata in ta svoj prijem še pod staro avtoriteto povsem konsolidira. Na ta način je verjetno, da bo prehod v novo dobo po Titovi smrti gladek in varen za partijo in režim, čeprav ne bo lahek.

Redno so prihajale v svobodni svet vesti iz Jugoslavije vse od predbožičnega upora na Hrvaškem 1. 1971 dalje, da je Tito izpeljal svoje partijske čistke v deželi s pomočjo in sodelovanjem Staneta Dolanca, kateri je bil ves čas tesno ob njegovi strani in mu nudil ne samo podporo, ampak najbrž še kaj več. Kot vemo, je bil brutalni Brozov poseg v strankina lokalna vodstva v Zagrebu, Beogradu in Ljubljani obsežen in temeljit, odstranil je vse "nacionalistične" in "liberalne" voditelje in jih nadomestil z ljudmi, ki so bili po volji Titu in — morda še bolj Dolancu. Upravičen je sum, da je mladi, ambiciozni glavni tajnik osrednje partijske organizacije s temi čistkami utiral pot svojim lastnim, osebnim ciljem za dosego vodilne vloge v partiji in v deželi.

Ni verjetno, da bi bile take Dolancove ambicije ostale prikriti odstavljenim lokalnim partijskim veličinam, še manj, da bi jih bili pozabili. Ti imajo svoje ambicije in svoje načrte, ne nosijo okrog puhlih glav in z resignacijo napolnjenih čustev in energij, pač pa čakajo na ugoden čas in razmere, ko se bodo spet lahko uveljavili. Kdor pade z vodilnega mesta v razmerah, kakor vladajo sedaj v Jugoslaviji, ni verjetno, da ne bi poskusil vrniti milo za drago. Zatorej novo izbrani Titov naslednik v partiji ne more pričakovati lepih časov v bližnji prihodnosti.

A to osebno pririvanje za oblast in moč ni vse, ni niti ni najvažnejše. Resnica je in ostane, da obnemogli stari absolutist navkljub neomejeni avtoriteti, prestižu, priznani odločnosti in okrutni brezobzirnosti ni uspel, da bi bil zadovoljivo rešil takšna temeljna vprašanja jugoslovanske državne družine, kot je nacionalni problem — danes prav tako odprta krvaveča rana kot v času prevzema komunistične oblasti — ali pa problem ekonomske stabilizacije, ko zavožena partijska politika grozeče pretresa celotno jugoslovansko gospodarstvo. Prvo in drugo je fundamentalnega pomena za vsaj znosno sožitje narodov v skupni državi in se bo po Titovem odhodu pojavilo v povečani meri. Ali bo Stane Dolanc sposoben spraviti v red, česar Josip Broz ni mogel?

O Dolancovih političnih konceptih glede smeri jugoslovanske notranje in zunanje politike v bodočnosti, zlasti pa glede vloge komunistične partije v celokupnem javnem življenju je mogoče dobiti nekaj ključnih prijemov, ki te koncepte razložijo. Dejstvo, da je bil Dolanc aktivno udeležen pri izgonu "nacionalističnih" in "liberalnih" komunističnih veličin z vodilnih položajev potrjuje domnevo, da je pristaž močne roke v partiji, centralist v strankinem aparatu z absolutno komando v Beogradu, absolutist pri odločanju, kadar gre za popolno uveljavljanje partijske moči in veljave. Pričakovati je, da bo pod njegovim vodstvom dokončno pokopan razvoj od 1. 1952 dalje, ko se je Zveza jugoslovanskih komunistov (partija) odločila potegniti se v ozadje, ne komandirati, marveč le kontrolirati in svetovati. Zavladal naj koncept "stare garde", ki se lepo poda v skupni model po vzorcu sovjetske partije in njenih satelitov po svetu. Torej — ne več svobode, ampak manj, ne več liberalizacije, ampak manj.

Na drugi strani pa se iz nekaterih Dolancovih pripomb in namigavanj, čeprav niso naravnost izgovorjena, more razbrati njegovo prepričanje, da je pravilna sedanja jugoslovanska politika neuvrščeniosti (nonalignment) — morda predvsem iz ekonomskih razlogov — kakor tudi daje prednost takim ideološkim novotarijam kot so delavski sveti in

tako na široko razvpito delavsko samoupravljanje pred gospodarsko centralizacijo, kot jo izvajajo v deželah sovjetskega bloka. Kako to delavsko avtonomijo v samoupravljanju pojmuje z ozirom na vsestransko vmešavanje partije v odločanje delavskih svetov, tega ni povedal. Pokazala bo bodočnost, če in kadar bo imel tovariš Stane Dolanc prvo in zadnjo besedo v življenju slehernega jugoslovanskega državljana.

BESEDA IZ NARODA

Župnik v San Franciscu Vital Vodušek umri

CLEVELAND, O. — Kako hitro sta se poslovila drug za drugim od nas! Dne 11. marca t. l. je poslovil od nas father Jurij M. Trunk, starosta slovenskih duhovnikov; 2 meseca in pol za njim, 27. majnika 1973, pa župnik-pesnik Vital Vodušek, oba iz iste hiše-slovenskega župnišča v San Franciscu v Kaliforniji. Čeprav je bila med njima kar znatna starostna razlika-30 let-, sta se vendar vsa leta skupnega življenja za isto mizo in pod isto streho dobro razumela in bila dobra prijatelja. Rajniki gospod Vital Vodušek je bil brezdvomno največji Trunkov dobrotnik v njegovem ameriškem življenjskem obdobju. Zelo je bil potrpežljiv z njim. Rečevali drugi bi to zmoželi.

Gospod Jurij M. Trunk je bil rojen 1. sept. 1870 v Bačah ob Bačkem jezeru na Koroškem, gospod Vital Vodušek pa 25. aprila 1906 v Ljubljani. Oba sta izhajala iz zdravih številnih družin. Prvi iz močne kmečke družine, drugi iz zdrave meščanske (Njegov oče je bil ugleden odvetnik v Lj.).-Father Trunk je bil posvečen v mašnika v Celovcu na Koroškem 19. jul. 1895, father Vital Vodušek pa v Ljubljani v Sloveniji 29. junija 1929. Prvi je prišel v ZDA za stalno leta 1921, drugi pa v decembru 1936. — Tako bi lahko še kar naprej našteval, primerjal in tako dalje, pa bodi dosti tega.

Gospod Vital Vodušek bi bil šel lahko v zaslužni pokoj že pred leti, pa je vztrajal, ker se je lepo po sobratovski odločil, da ostane še naprej župnik, "ker bi le rad do konca skrbel za father Trunka", kakor je bil to zapisal v enem izmed svojih zadnjih pisem pred svojo zadnjo boleznijo. — Kako lepo, plemenito dejanje!

Father Vital Vodušek je prezel slovensko župnijo Gospodovega rojstva (The Nativity Church) v San Franciscu, Kalif., leta 1939, potem ko je pred tem iz rezidence pri Sv. Lovrencu, Newburgh, O., v Clevelandu vodil misijone po slovenskih naselbinah po Ameriki. Pri tem je bil eden izmed imenovanih, ki jih je imel pri teh misijonih, zbrati nekaj sredstev za dograditev nove Baragovega semenišča v Ljubljani, katero so v tistem času postavljali na prostoru starega ljubljanskega pokopališča pri Sv. Krištofu.

Župnija Gospodovega rojstva v San Franciscu, Kalif., je bila ustanovljena 1. 1903. Temeljni kamen za njeno prvo cerkev je bil v zidan 4. okt. 1903. Bila je to ne samo prva slovenska marveč hkrati tudi prva slovenska katoliška cerkev na ameriškem zapadu. Njen prvi župnik je bil father Franc Turk, ki je kmalu po mašniškem posvečenju bil imenovan za prvega župnika novoustanovljene slovenskokohrvaške župnije v San Franciscu. Turk je potem ostal na tej župniji 36 let, tj. do svoje smrti 1939. Po njegovi smrti je župnijo nekaj časa upravljal kalifornijski pomožni škof Merlin J. Guilfoyle, danes rezidenčni škof v Stocktonu v Kaliforniji, dokler je ni jeseni 1939 prevzel rajniki father Vital Vodušek, ki jo je vodil odtlej pa do svoje zadnje oboletosti (tumor na možganih) lansko jesen.

Tukaj bi rad še navedel, kar se mi namreč zdi značilno, kar je bil napisal rajniki father Trunk 1. 1968 o rajniku Vitalu Vodušku kot župniku na župniji Gospodovega rojstva, namreč: "Po smrti Rev. Turka je prevzel župnijo Rev. Vital Vodušek in zelo skrbno jo vodi. Brez spretne roke Rev. Voduška bi bila župnija razpadla. L. 1946 zanesse prav slučajno tudi mene sem. Rev. Vodušek mi ponudi preskrbo za malo pomoč, ostanem, že nad 20 let sem tu. Za stara leta si nihče ne more želeli boljše preskrbe, v pravem raju živim." (Prim. Jurij M. Trunk: Pisano polje, ASI, 14.2.68!)

Rajniki župnik Vital Vodušek je bil zelo inteligenten in globokoveren duhovnik. Zelo je častil in ljubil Najsvetejši zakrament. Rad je hodil v spovednico; rad je obiskoval bolnike, posebno za prve petke v mesecu. Dalje je bil daleč naokoli znan po vzdrževanju krasnega zborovnega cerkvenega petja kakor tudi dobro organiziranega ljudskega petja in skupnega recitiranja med ljudsko mašo. Ze v Ljubljani odnosno na Lokah pri Zagorju ob Savi vsak dan pred sv. mašo in tudi vmes sem začel kak pesem, tako da so ljudje zaradi petja rajši prihajali v cerkev.

Pa ne samo to, da je rajniki Vital Vodušek močno ljubil petje, tudi sam je rad sedel za orgle, igral in pel in v nemal za Gospoda ne samo srca drugih marveč tudi svoje lastno. V njegovi zapuščini mora biti lepo število božičnih zborovskih "koncertov z orglami" (Organist g. Aleš Simenc, doma z Gorenjskega na Slovenskem!) in petih sv. maš, kar bo nekoč gotovo velike vrednosti, potem ko se v sedanjih liturgijskih praksi to več ne prakticira, odnosno vsaj ne v nekdanjem obsegu.

Father Vital Vodušek je dalje veliko bral. Imel je najbrž najbogatejšo slovensko knjižnico med nami. Dalje je imel hudo rad ptičke. V veliko razvedrilo so mu bile tudi rože, lončnice. Na stotine jih je bilo v njegovem slovenskem župnišču in ob cerkvi. Rad se je postavil tudi s prijeto dišečimi gozdnimi ciklamami, katere je prinesel nekoč z obiska domovine.

Končno bi rad omenil še veliko gostoljubnost rajnega fathra Vitala Voduška. Posebno slovenski duhovniki so se radi zbirali vsako sredo v njegovem župnišču. Njegova kuharica gđ. Francka (Father Trunk jo je ogovarjal Franca) jim je pripravila po starokrajski navadi domačo obed. Vital je bil svojih gostov silno vesel. Po navadi je imel med njimi tudi prvo besedo. Po vnetih debatah so navadno vrgli še tarok. — Ne bi prav storil, če ne bi s tem v zvezi imenoval še nekdanjega Vitalovega velikega gosta rajnega škofa Gregorija Rožmana. Kadar koli se je škof R. pripeljal v San Franciscu, je bil vedno njegov dragi gost.

Father Vital Vodušek je v življenju veliko trpel zaradi bolečin v želodecu (Bil je tudi operiran) in bolečin v stopalu, kar ga je oviralo pri poklekanju med sv. mašo. Lansko jesen pa se je vsemu temu pridružil še tumor na možganih-rak. Zdravniki so mu svetovali operacijo, katero je pa odklonil. V začetku

letošnjega aprila je želel, da bi ga z letalom prepeljali v Ljubljano, ker je želel tam umreti, da bi njegovo truplo počivalo oš truplih njegovega očeta in matere na ljubljanskem pokopališču pri Sv. Križu, pa so mu zdravniki odsvetovali kaj tako riskantnega. — Vse od srede lanskega septembra je bila stalno pri njem njegova rodna sestra Andrea. Vse je storila zanj, kar je bilo v človeških močeh. — Njej in vsem njegovim dragim v domovini kakor tudi tu v ZDA ob izgubi ljubljene brata priskrbo sožalje!

Dragi prijatelj Vital, ne zameri, če tudi jaz zaključim te svoje besede tako, kakor se je poslovil od Tebe Tvoj ljubljeni oče pred svojo smrtjo, ko Ti je rekel: Videbimus in coelo-Na svidenje v nebesih! Bog daj tako!

Janez Sever

Euclidski upokojenci in politika

EUCLID, O. — Kot poročevalc Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu sem na zadnji seji, 3. maja 1973, poročal, da bodo volitve (8. maja) za zmanjšanje števila mestnih odbornikov od 33 na 15. Trdil sem, da bi to bil hud udarec za politični napredek slovenskega naroda v Clevelandu, ker bi Slovenci v slovenskih vdarh izgubili svoje lastne zastopnike.

Ker so nekateri člani kričali (kričanje je proti pravilom), da je moje poročilo izven reda, da je to nedovoljena politika, želim poročati za korist kluba, da se nekateri člani ne zavedajo, da je 1) politika važna in potrebna pri vseh upokojenskih klubih, ki želijo obdržati in ščititi svoje pravice ter izboljšati socialno in zdravstveno zaščito; 2) da je naš klub del narodnega gibanja The National Council of Senior Citizens, ki zahteva sodelovanje in 3) da imamo dve vrsti politike, eno, ki je za napredek kluba, in drugo (kadar kandidati kandidirajo), ki je za razdor in poslabšanje kluba.

Brez politike, ki pomeni, da izražamo svojo politično moč s tem, da volimo in vplivamo na svoje zastopnike potom resolucij, ne bi danes imeli Socialne zaščite, potom katere dobimo mesečne pokojnine, in ne bi imeli proste bolnice za 60 dni (plačamo samo \$72).

Akoravno so se nekateri klubi zanimali za piknike in zabavo, ne pozabimo, da so delavske in druge organizacije se borile za naše pravice proti velikim korporacijam in da je sedaj dolžnost upokojenskih klubov prispevati aktivno za bodoči napredek.

Kakor sem omenil zadnji mesec, so resolucije in pritožbe proti ošabam bile predložene vsemu članstvu, ki jih ni bilo pripravljeno študirati in obravnavati. Zapisnikar Joseph Birk je na zadnji seji našega kluba predložil, da se izvoli poseben odbor za resolucije in pravila. Naj omenim, da je Federacija slovenskih upokojenskih klubov tak predlog že sprejela.

Prof. Wm. Kennick

Darovi za slovensko cerkev v Argentini

CLEVELAND, O. — Po Slovenski pisarni so bili v zadnjem času poslani za slovensko cerkev Marije Pomagaj v Buenos Airesu sledeči darovi: \$20: Janez in Marija Pičman, Urbanija Marija; \$10: Jože Tominc, Pepca Beričič (Joliet), Carl Klezin, Brooklyn, N. Y., Roman Svajcar; po \$5: Jože in Jožefa Stejec; \$7: Janez Garjol, Joliet. Vsem darovalcem najlepša hvala, pri mašah v Argentini se dobrotnikov spominjajo.

J. Ovsenik

Junjske kansaške droblinice

Junij — mesec vrtnic, ko pride naša ljubezen najbolj do izraza! Saj je sv. Cerkev posvetila vsak dan tega meseca presv. Srcu. Govoriti in pisati o presv. Srcu ni nikaka sentimentalnost. Kaj pravi Pij XII. o tem? "Pobožnost k presv. Srcu je največje dejanje ljubezni in vere. Zahteva, da se popolnoma predamo in posvetimo vsega ljubezni božjega Odrašenika. Ranjeno Srce Jezusovo je živ simbol te ljubezni.

Pobožnost k presv. Srcu je tako važna, da smemo sklepati, kar se tiče življenja po veri, da je v tem popolnost krščanske vere." Leon XIII. je posvetil svet presv. Srcu. Še sedaj molimo ob prvih petkih njegovo posvetilno molitev presv. Srcu.

Pij XI., svetnik, je zapovedal Patru Mateju, naj prehodí ves svet in širi pobožnost posvečenja družin presv. Srcu. Če bodo družine častile presv. Srce, bo to kvas, ki bo prekrval vsa zemlja. Kjer Kristusovo Srce kraljuje v hiši, kraljuje tudi v srcih posameznih.

Za Janeza XXIII. nam je znano, da je bil že kot dete posvečen presv. Srcu in je vse življenje bilo presv. Srce njegov vzor. Iz te pobožnosti je zrasla ljubezen do presv. Evharistije. Ti dve pobožnosti sta tako tesno združeni, da ne more biti ene brez druge.

Pij X. je zadal težak udarec modernizmu za nekaj let. A ta zmaj že zopet dviga eno svojih glav. Sedanji liberalni teologi so mu prijatelji. Mešajo ljudem glave. Pavel VI. svari, piše enciklike, ki se jim pa modernisti ne pokore. Kje je pomoč, da bodo verniki, ki so še zvesti Petru, ohranili zvestobo Cerkvi? V presv. Srcu!

Ko se je v 17. stoletju razbohotil janzenizem po Evropi in odvratal vernike od presv. Evharistije, je Jezus v Paray le Monial razodel svetu Svoje Srce. 29. junija letos! — bo ravno 300 let, odkar je pokazal Margareti Alakok to Srce, ki nas tako ljubi. Bazilika, v kateri je svetnik gledala Odrašenikovo Srce, je po mnenju Patra Mateoa-a, apostola posvečenja družin, najboljši svet kraj na svetu — za Kalvarijo. Na Kalvariji je Kristus umiral iz ljubezni, v Paray le Monial nam je pa razodel ljubezen svojega Srca — vzrok Njegove smrti.

29. junija je torej dan, ki ne sme mimo nas brez kakega znaka ljubezni do presv. Srca. Prisluhnimo klicu, ki je božjemu Odrašeniku privrel iz globočine Njegovega Srca: "Glej to Srce, katero je tako ljubilo ljudi, da se je popolnoma povžilo v žrtvah za nje. V povračilo ne jemam ničesar drugega kot ne-hvaležnost, nespoštljivost, mrzlot, božje rope in zaničevanje presv. Evharistije, zakramenta moje ljubezni."

In še je tožil Margareti: "Kar me najhuje boli, je to, da srca, meni posvečena, tako ravnajo z menoj."

Ali je Jezus gledal v našo dobo? Da, hude zmešnjave so bile tedaj v Cerkvi, a zdi se, da so bile malenkost v primeri z današnjimi. Duhovniki in redovnice iščejo svojo "identiteto", namesto da bi se bolj zanimali za božjo. Našli bi sebe, vedeli bi, kdo so, če bi poznali presv. Srce in se Vanj poglabljali. V presv. Srcu bi kot v ogledalu videli svojo dušo — nič kaj vredno občudovanja... Tvoje Srce, o Jezus — in moje...! Gospod, bodi milostljiv grešniku!

Ljudje, ki ne poznajo božje osebne ljubezni do njih, so kakor piščanci, ki se izvale brez kokle, v inkubatorjih. Dobivajo toploto in luč od njih, a ničesar, da bi mogli ljubiti. Koliko je morda duš na svetu, ki so zmož-

ne ljubiti, a nimajo nikogar, da bi jim govoril o ljubezni, s katero gori božje Srce do njih. Mi, ki poznamo to Srce, imamo dolžnost razodeti ga tistim, ki ga ne poznajo. Tudi lajki morejo vršiti apostolat širjenja češčenja presv. Srca. Treba je le vplesti v pogovor, kar bi bilo v dušni prid bližnjega.

Svet rabi apostolov, ki bi hodili iz kraja v kraj, kot sv. Pavel, in bi pridigali o ljubezni presv. Srca. Nikdo na svetu ni tak brezdomec kot človek, ki ne pozna Boga in Njegove osebne ljubezni do njega. Molimo na praznik presv. Srca in vse dni junija, naj obudi v srcih mladih poklicev, ki se bodo posvetili apostolatu presv. Srca, kot je bil Pater Mateo.

Ves svet je prepotoval in vabil ljudstva in narode k ljubezni presv. Srca. Po petkrat, včasih osemkrat na dan je pridigal. Vodil je duhovne vaje in misijone. Večino katoličanov je zbudil iz zaspanosti, da so posvetili svoje družine presv. Srcu. Nov duh je zavladal... To je bilo v času med obema vojnama. Zažgal je kres navdušenja za interese presv. Srca. Ko je onemogel in čakal v bolnici klica presv. Srca, za katero se je izničil v neprestanem trudu širjenja slave božje, je pred zadnjim srčnim napadom še pisal svojemu prijatelju:

"Če boš kdaj slišal, da sem ohromel, da ne morem več niti pisati, pridigati, hoditi, ne reci: 'Kaj pa tvoj misijon, tvojo apostolat?' Ne, kakor dolgo bom imel še srce, ki ljubi, in telo, ki more trpeti, bom še vedno apostol. Ne bom sicer pridigal štirikrat ali petkrat na dan, ampak stokrat, na križu! V življenju in v smrti bom apostol, ker ljubim presv. Srce. V boleznih in zdravju želim biti apostol, ker Ga ljubim, ker želim, da bi Ga vsi ljubili..."

Da bi bilo še več takih apostolov tudi sedaj med nami! Da bi vsi verni se koristili s priložnostjo, ki nam je še vsem na razpolago — da bi črpali iz studenca milosti, ki teko iz presv. Srca. Treba se nam je le oklekniti evharističnega Srca Jezusovega. Dajmo Mu prostor v naših srcih. Prejemajmo Ga pogosto v sv. obhajilu. S tem bomo vračali "ljubezen za ljubezen". In Njegova tožba o nehvaležnosti, zaničevanju Njegove Evharistije ne bo veljala nam. Ne pozabimo na prvi petek in na 29. junija prejeti *zadostilno* sv. obhajilo.

Devetdnevnic na čast presv. Srcu:

"O najsvetejše Jezusovo Srce, vir vseh blagoslovov, molim Te, ljubim Te, in z globoko žalostjo za moje grehe darujem Ti svoje ubogo srce. Pomagaj mi, da bom ponižen, potrpežljiv, čist in popolnoma poslušen Tvoji volji. Daj, dobri Jezus, da bom živ in v Tebi in za Te. Varuj me v nevarnostih; tolaži me v trpljenju; daj mi zdravje telesa, pomoč v mojih časnih potrebah. Blagoslovi vse moje delo in daj mi milost srečne smrti.

Usmiljeno Srce Jezusovo, posvetimo se Tebi danes in vedno. Jezus, krotak in iz srca ponižen, upodobí naša srca po Svojem Srcu."

Opomba — Dobila sem iz Cincinnatija, središča apostolata presv. Srca, precej podobno v molitvijo posvetitve Presv. Srcu, ki sem jo jaz predstavila v slovensčino. Ako jo kdo želi, mu jo rada pošljem. Samo naj priloži kuvertu, na katero naj prosilec napiše svoj naslov in prijateljski znak.

s. M. Lavoslava Turk
515 Ohio Ave.
Kansas City, Kansas
66101

Dve milijonski mesti
CANBERRA, Avstral. — V Avstraliji imata le mesti Melbourne in Sydney preko milijon prebivalcev. Druga večja mesta so še Brisbane, Perth in Adelaide.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Dva mlada para pred oltar

Letos poteka že 25 let, odkar so prispeli v Kanado prvi slovenski begunci po drugi svetovni vojni. Večino med njimi so imeli fantje in dekleta iz koroških taborišč. Med to mladino so bili tudi mladi zakonski možje, ki so pustili svoje družine bodisi doma ali pa v taboriščih in so prišli za njimi pozneje. Sadovi tega rodu prvih priselcev že doraščajo in pred nami se razvija drugi rod. Sinovi in hčere prvega rodu že ustvarjajo svoje družine in postavljajo temelje novi slovenski bodočnosti v tej deželi.

V soboto, 26. maja, sta dva mlada para stopila pred oltar in dve mladenki sta dali in prejeli obljubo zvestobe.

V cerkvi sv. Patrika na McCaul Street sta se poročila mladi Janez Marn in gdč. Renata Louise Zemann. Zenin izhaja iz znane družine g. Ivana Marna, ki ga slovenska skupnost v Torontu pozna kot pridelnega delavca. Upanje je, da bo očetu v tej delavnosti sledil tudi sin Janez. Kot mlad inteligent z univerzitetno izobrazbo je že od sedaj pokazal zanimanje za slovenske probleme, bodisi za te v skupnosti, v kateri živi, bodisi za širše narodne.

Poročno slavlje je bilo v dvo-

rani Slovenskega doma na 864 Bapa Ave. Zenin in nevesta sta zbrala okoli sebe polno dvorano prijateljev, ki so ob težko obloženih mizah in ob lepih melodijah preživeli prav prijeten večer.

Bog daj vso srečo in obilo blagoslova Renati in Janezu na poti, ki se imenuje zakonska cesta; naj vodi ta cesta v nove, trdno slovensko družino.

V cerkvi Marije Pomagaj na Manning Avenue je isti dan popoldne popeljal pred oltar svojo hčer Anico g. Jože Mihevc in jo je tam pred Bogom, pred zastopnikom Cerkev in pred mnogimi pričami izročil zeninu Vladimirju Žagarju. Tudi ta par je v slovenski skupnosti znan. Kdo ne pozna Mihevcove družine? Oče Jože je delaven zadrugar. V župniji Marije Pomagaj je njegova družina med trdno zvestimi. Lepo število prijateljev se je udeležilo že poroke, še več jih je prišlo pa na poročno slavlje, ki je bilo zvečer v dvorani Marije Pomagaj.

Tudi Anici in Vladimirju želi slovenska skupnost, da bi ostala njena zvesta člana; njuna zveza naj ustvari novo celico slovenske družbe v Kanadi, zdravo krščansko družino.

Naj živi novi rod slovenskih svobodnjakov!

Dopisnik

Peter Urbanc piše listu "Hrvatski Glas"

V Winnipegu v Manitobi (Kanada) izhaja "Hrvatski Glas", demokratični tjednik izseljenih Hrvatov, ki v glavnem zagovarja stališča Hrvatske Seljačke stranke, saj redno objavlja članke njenega predsed. dr. J. Krnjevića. V tem listu je 23. maja izšel sledeči sestavek:

Otkrivena spomen-ploča Bleiburškim žrtvama
U Bleiburgu, Austrija, na zgradbi pograničnog doma političke organizacije Koruške otkrile su 6. svibnja spomen-ploču žrtvama partizanskog divjštva u proljeće 1945. godine. Tada su Titovi partizani odveli, smaknuli i na dosad nepoznatom mjestu pokopali oko 400 uglednih žena i muževa njemačke nacionalnosti iz Koruške.

Kad se, v Beogradu i Ljubljani doznalo, da se sprema otkriće spomen-ploče s imenima partizanskih žrtava u Bleiburgu, bio je austrijski poslanik pozvan u ministarstvo vanjskih poslova u Beogradu, gdje je od njega zatraženo, da obavijesti vladu u Beču, da tu priredbu zabrani, jer za SFRJ znači "nacističku demonstraciju i antijugoslavensku provokaciju s austrijske strane."

Bečka vlada umatoč takvog protesta nije zabranila sveća-

nost u Bleiburgu. Ploča s imenima žrtava je otkrivena.

Sad javnost Koruške traži, da Ljubljana i Beograd barem otkriju mjesto, na kojemu su pokopane partizanske žrtve.

U "Volkszeitungu" je čak objavljena preporuka bečkoj vladi, da već jednom dade dozvolu "za otvaranje dossiera o deportaciji nedužnih građana Austrije preko granice 1945., koji su netragom nestali."

V zvezi s tem člankom je rojak Peter Urbanc poslal omenjenemu listu sledeće pismo s prošnjo za objavu:

Toronto, 25. maja 1973. — Cenjeni! U vezi sa člankom "Otkrivena spomen-ploča Bleiburškim žrtvama" od 23. maja 1973 molim za objavu toga komentara.

Nama Slovencima bi bilo drago, ako bi se krajevi Slovenačke Koruške pisali našim jezikom dakle ne BLEIBURG nego PLIBERK. Kod žrtava, ako ide za žrtve, je najprije treba korigirati broj, jer ide za tačno 135 osoba, što je dokumentirano i to priznaju Austriji sami. Sto se tiče pobitih osoba, nije govora o uglednom osobama, nego to su bili izključivo ekstremni nacisti, koji su radili protiv Slovenaca na Koruškem već dvadeset i vi-

še godina, koji su bili glavni organizatori selitve 3000 Slovenaca u nemačke logore, ljudi, koji su bili krivi, da je Slovenačka Koruška imala preko 700 civilnih žrtava u ratu, za koje su bili slovenački jezik i narodnost o-trov, kojega se treba rešiti što prije.

Sve gornje ne opravda, da su njih partizani sumarično pobili ali stvar postaje s time razumljivija. Nama Slovencima na Koruškoj nije dozvoljeno postaviti spomenika žrtvama nacija, tak spomenik bi bio uništen za 24 sati, ako bi dobili uopšte dozvolu, što je ne dobijemo. Ne samo da bi bilo spomenik uništen, uopšte je svaki slovenački napis nepoželjan, što dokazuje zadnja borba oko slovenačkih topografskih tabl.

I da se ne zaboravi Austriji su bili oni, što su u glavnom radili kao gestapovci u Sloveniji u zadnjom ratu i to smo mi Slovenci platili sa 6.500 postreljenih taoca i hiljadama pomrlih po lagerima, hiljadama preseljenih, koje ste delomično i Hrvatsko primili. Dakle bila je krivica sa strane Austrijanaca veća protiv Slovenaca, pa zato nema spomen-ploče, jer konačno između naroda treba da vlada mir. Hrvatsima Austriji ne dozvoljavaju u Pliberku da prave spomen pliberškim žrtvama, kojih je bilo sto i više hiljada, nam Slovencima isto ne dozvoljavaju Austriji, da otkrijemo spomen-ploču u Vetrinju, od kuda su odvučli 11.000 domobranaca u Jugoslaviju i u smrt. Iz gornjih razloga ja smatram otkrivanje ploče, dapače se govori još o velikom spomeniku između Celovca i Velikovca, za provokaciju, koja će voditi do još većih komplikacija između Slovenaca i nemačkih Austrijanaca.

PETER URBANC

Pripomba k "Spominom"

OSHAWA, Ont. — V naši slovenski naselbini ni posebnih novic, zlasti nimamo starejši naseljenci nič zanimivosti, ker nas je samo pešičica tukaj.

Naj obenem pripomnim, da se je naredila napaka pri mojih opisanih Spominih o uporu 17. pešpolka v Judenburgu leta 1918. Na koncu dopisa je bilo priobčeno po pomoti, da so dali 17. pešpolku ime "KROMPIR". To ne odgovarja resnici. 17. pešpolk je bil kot hraber odlikovan, da so mu dali ime tedanjega prestolonaslednika, to je "KRONPRINZ REGIMENT". Na to ime so bili

Nick Novak

Križem po domači deželi in svetu

Na znani Ryerson Polytechnical Institute v Torontu, eni najbolj znanih in upoštevanih šol te vrste v vsej Kanadi, je bilo lani manj slušateljev, kot so jih pričakovali. Računali so na okoli 7.800 slušateljev, javilo se jih je le 7.000. Tako je bilo preveč učnega osobja in seveda tudi preveliki stroški. Visoka šola je kljub vsemu varčevanju imela 2.5 milijonov dolarjev primanjkljaja.

Kako se tega rešiti, je vprašanje, ki so ga stavili Kates Peat Marwick and Co. v Torontu. Družba je strokovnjak za upravo in vodenje podjetij in ustanov. Po daljšem proučevanju in primerjanju podobnih šol v Kanadi in v ZDA je prišla do zaključka, da je na šoli od 14 do 20% preveč učnega osobja in da je tega treba odpustiti, če naj pride šola zopet na zeleno vejo. Študija se je postavila na staljši, da ni pričakovati v prihodnjih letih nobenega večjega porasta števila slušateljev in zato sedanjega števila učnega osobja ni mogoče obdržati.

Na visoki šoli je 489 predavateljev, torej od 70 do 100 preveč. Uprava visoke šole je prvotno mislila, da bi število zmanjšala postopno z upokojitvijo in prostovoljnim odhodom, da bi bil to manjši udarec za učno osobje, ki skoro nima izgledov, da bi moglo dobiti slično zaposlitev kje drugod, ker tudi na drugih visokih šolah položaj ni nič dosti boljši.

Pričakujejo in napovedujejo, da se bodo cene sočivja in zelenjave v prihodnjih tednih in mesecih ustalile. To je verjetno, ker smo že na začetku poletja, ko je tega blaga običajno dovolj na trgu. Nič dobrega ne povedo o cenah mesa. Te bodo še vedno rastle, ker da je povpraševanje po mesu še vedno večje kot ponudba.

Cene sočivja in zelenjave so bile v letošnjem maju za 14% višje od onih lani, cene mesa pa celo kar 22%. Ker za meso izdamo redno največ od vseh živil, je njegov porast posebno ob-

oficirji jako ponosni, posebno nemški. Toliko v pojasnilo.

Bog daj Ameriški Domovini še mnogo let, da bi kratkočasila in poučevala naš slovenski narod.

čuten in je ponekod povzročil že močne spremembe v prehrani.

Zambija je izjavila, da sta kanadski dekleti bili v vodi in sta plavalni proti hidroelektrarni ob Viktorijinih slapovih, ko so nanju streljali sredi maja in ju ubili. Preiskava je med tem dognala, kot je izjavil zunanji minister v parlamentu, da sta bili dekleti na bregu in da nista nosili nobenih rednikov preko pleč, kot pravi zambijsko poročilo.

Zunanji minister M. Sharp je dejal, da bo kanadska vlada še počakala na opravičilo zambijske vlade in da na plačilo odškodnine, da pa je ta zelo počasna. Delni vzrok naj bi bil v tem, da predsednika Zambije Kaunde ni bilo v zadnjih tednih doma.

Trditve Zambije, da bi mladi kanadski dekleti skušali napasti elektrarno in da so zato zambijski stražarji streljali na nju, je smešno. Zambija je prvotno trdila, da je sploh streljal samo en stražar. Preiskava je dognala, da jih je moralo streljati več.

Kanada bo podvzela potrebne korake za doseg opravičila in odškodnine za brez vzroka napadeni in ubiti Kanadčanki, ki sta opazovali Viktorijine slapove na rodezijski strani, ko so začeli Zambijci streljati preko reke Zambezi na rodezijsko stran. Med Zambijo in Rodezijo je precejšnja napetost, ker Zambija podpira in nudi oporišča črnski gverili proti beli vladi v Rodeziji.

Naslednika Kanadi v Mednarodni nadzorni komisiji v Vietnamu še niso določili. Kanada je izjavila, da bodo njeni zastopniki najkasneje 31. julija zapustili Vietnam, ker je prepričana, da sedanji način nadziranja ni nič vreden in tudi brez uspeha. Rdeča stran vztrajno in dosledno sabotira vsak poskus stvarnega nadzora nad izvajanjem, oziroma kršenjem določil sporazuma v Parizu od preteklega januarja.

Jutri bo dr. H. Kissinger v Parizu ponovno govoril s predstavnikom Hanola Le Duc Thojem o ukrepih, ki naj pariški dogovor rešijo in pomagajo do resničnega konca vojskovanja v Južnem Vietnamu. V koliko bo to doseženo, je stvar bodočnosti, kot je tudi stvar bodočnosti konca vojskovanja v Kambodži.

Predsednik vlade Pierre E. Trudeau je izjavil v parlamentu, da se bo prizadeval za večji delež francoske in v zvezi z vladnih uradih in ustanovah.

Severni Ontario potrebuje obsežnejši program zvezne vlade, ki bi nudil mladim močem zaposlitev doma, ko ti v iskanju primerne zaposlitve gledajo proti jugu, je dejal župan Bruce Goulet iz North Bayja.

Kanada je posodila afriški državi Senegal 2.71 milijona dolarjev za motorizacijo čolnov. S pomočjo tega posojila je bilo kupljenih 1.650 motorjev za v izdebel izdelane čolne, ki so tam v rabi, od Outboard Marine Corp. of Canada Ltd. v Peterborough, Ont.

Zvezna vlada je izjavila, da bo pazljivo sledila oskrbi in prodaji gasolinea, da pa ne bo omejevala njegove prodaje v tujino, vsaj ne pred sredo tega meseca.

Po vladnih ugotovitvah so v letih 1971-72 zakrivil potniki s svojo brezbriznostjo 1,933 smrti

na indijskih železnicah od skupno 2,619.

Sovjetski vodniki so zadnjič obljubili dr. H. Kissingerju, ko je bil v Moskvi, da bo ZSSR pustila vsako leto do 36,000 svojih Judov iz dežele. Velika večina si želi v Izrael. Sovjetska vlada tudi ne bo več zahtevala od judovskih izseljencev "odškodnine" za šolanje v ZSSR, ki je bila včasih do \$20,000 na osebo ali celo več. Moskva je to "odškodnino" ukinita zaradi močne nejevolje v Kongresu ZDA, kjer so izjavili, da ZSSR ne bo dobila trgovskih ugodnosti od ZDA, če ne bo ukinita te odškodnine judovskim izseljencem.

Jugoslovska zvezna skupščina bo ta teden glasovala o zakonskem predlogu, ki bo omejil odhajanje delavstva v tujino. Seveda bo zakon veljal le za tiste, ki hočejo v tujino na delo po uradni poti, kar je prišlo zadnje leta najbolj v navado. Preje jih je največ odhajalo na skrivaj, sedaj imajo "pasošarji" že veliko večino.

Pretekli teden je umrl v Akronu v Ohio 75 let stari Harvey Firestone, sin ustanovitelja Firestone Tire in Rubber Co., ki je v teku 50 let, ko je bil v vodstvu te družbe, to privedel do velikanskega razvoja. Z aktivnega vodstva družbe se je umaknil že pred 10 leti. Umrl je na raku.

Zvezna vlada je imea v proračunskem letu, ki je bilo končano 31. marca 1973, 445 milijonov dolarjev prebitka. To je bil v zadnjih treh letih prvi prebitek v proračune kanadske vlade.

Most ali predor preko Rokavskega preliva?

Državna British Steel Corporation je izjavila pripravljeno graditi most preko Rokavskega preliva, ko so načrti za predor že načelno odobreni v Londonu in Parizu.

LONDON, Vel. Brit. — Ko so načrti za predor pod Rokavskim prelivom med Anglijo in Francijo že izdelani in načelno odobreni, se je državna British Steel Corporation zavzela za gradnjo mostu preko 25 milj širokega preliva.

Predor bi po proračunih stal okoli 2 milijona in ga naj bi bili skoraj začeli graditi, most bi po sedanjih računih stal okoli 4.5 milijonov, torej več kot še enkrat toliko kot predor.

Predlog za most utegne sprožiti novo razpravo in zavleči izvedbo načrta za predor, ki sta ga načelno odobrili že obe vladi in naj bi bilo tudi njegovo financiranje zagotovljeno.

Misel na predor pod Rokavskim zalivom je stara, predlog za tak predor je bil prvič predložen cesarju Napoleonu pred kakimi 170 leti. Od tedaj razpravljajo o njem vedno znova in predlagajo različne rešitve.

LEPO PROSIMO:

Poravnajte zapadlo naročnine. Prihranite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našem listu dober nadaljni razvoj. Hvala!

IŠČEMO URADNIŠKO MOČ

Ameriška Domovina išče zanesljivo uradniško moč, moškega ali ženskega, z znanjem slovenščine, angleščine in tipkanja. Nastop službe takoj. Oglasite se osebno ali pismeno.

AMERISKA DOMOVINA
6117 St. Clair Avenue - Cleveland, Ohio 44103
431-0628

EYE-CATCHER—A great way to make waves this summer: pick the brightest, softest beach towel you can find. Come comes up with a thirsty all-cotton one that's splashed with mod flowers in red, gold, and navy.

MALI OGLASI

V najem
4 sobe se odda zgoraj, zaposlenim, 1 ali 2, nič otrok, blizu sv. Vida. Prosta gorkota, vroča voda. Kličite 431-9783.
—(5,7,11 jun)

Hiša naprodaj
Dvodružinska hiša, dvojna garaža, St. Clairska okolica. Najboljša ponudba. Kličite 232-8425.
(112)

Hiša naprodaj
Za dve družini, 6 in 6, v okolici sv. Vida, dve novi garaži. Kličite 391-3285
—(114)

V najem
Oddamo 4 sobe in kopalnico, plinsko ogrevanje, zgoraj na 6013 Bonna Ave. Vprašajte zadaj, zgoraj, na 6011 Bonna Ave., ali kličite 881-7122.
(112)

Hiša naprodaj
Sest sob v St. Jerome fari v Collinwoodu, vse na novo dekorirano in prazno. Kličite 361-9353
(113)

V najem
hiša pet sob za eno družino, samo odrasli. Kličite 731-9431 po peti uri.
(110)

BARVAM
Hiše zunaj in znotraj. Prost proračun. Kličite "Pete" 432-2840.
—(110)

Hiša naprodaj
Na 6307 Carl Ave., za 2 družini, ali se da v najem 5½ sob. Oglasite se istotam.
—(110)

NAPRODAJ
dve hiši na enem lotu na Maud Ave. blizu E. 79 St. cena zmerna. Kličite za sestanek 524-7571.
(112)

HELP WANTED.
General Office Work
Typing, knowledge of Slovenian. Short hours. Call 431-0628
(x)

Male Help Wanted
Gradbeni delavci
Izkušeni v gradnji kanalov in drugega dela pod zemljo, najmanj 3 leta izkušnje. Dobra plača in obrobne koristi. Javite se prosim na: Box 123, American Home, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103.
(x)

Delo na strojih "Drill Press"
Tovarniška izkušnja priporočljiva
RISHER IN KOMPANJA
27011 Tungsten cesti v Euclidu
Kličite 732-8351
(121)

Wanted
Dishwasher. Nights, male
SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.
(112)

MORDA NEKJE V BODOČNOSTI — Pet let stari Jeffrey Cale si ogleduje zmagovalni pokal za avtodirke Indianapolis 500. Na njem so pritrjene male podobe glav vseh sedanjih zmagovalcev po vrsti. Morda si fantič misli, da bo nekoč tudi njegova med njimi. Le čemu ne?

MIDWAY DATSUN LTD.

New and used cars and trucks

CALL 668-6828

IVAN CELAR - WHITBY, ONTARIO

HOME PHONE - 942-3779

RAZPOROKA

ROMAN

Spisal PAVEL BOURGET — Prevedel A. KALAN

Nemilo je zadel Luciena pogled na to siročino, to pa kar je Berthe nazadnje spregovorila, ga je zbegalo in zaskrbelo. Pozneje šele je zvedel, kako ji je bilo pri srcu, ko mu je tako govorila. Sorodne duše se spoznavajo po neopredeljivih znamenjih, ki so pa zanje popolno jasna. Lucien je samo nehote vskliknil, da ima po njegovem prepričanju bolnik pravico zvedeti resnico od zdravnika, in to je bilo znamenje, na katerem ga je Berthe spoznala. In dasi se je dobro razumela, kakor je sama rekla s tovariši, vendar bi ne bila dovolila nepoznancu, na katerega je le slučajno naletela v knjižnici, da bi ž njo občeval, ako bi se ne bila vklonila neki skriti sili srca. S poslovnimi besedami je zato kaznovala sama sebe.

S tem je zgradila steno med seboj in med mladeničem, ko bi se ta vdajal kakim drznim namdam. Ali bi potem sploh več ne poskušal sniti se ž njo; če bi pa prišel ž njo skupaj, ve, da mu to njeno svobodno občevanje ničesar ne obeta ter bi prenehal ž njo zaupno občevati. Vse to je bilo sedaj Lucienu živo pred očmi. Silno zbežan se vrne po trotoarju de la rue Racine, prepričan, da se je vedel zelo indiskretno in da so njegova vprašanja neprijetno dirnila modro študentko. Celo ponoči se je v strahu povpraševal, ali mu bo pač kedaj oprostila to njegovo nezmiselno povpraševanje. Ko jo je zopet videl, seveda vedno v knjižnici, bil je zopet vesel,

opazivši, da se mu ne kaže sovražno. Videla sta se potem še tretjič, četrtič in petič. Ti in še drugi mnogi sledeči si sestanki so se obnovili v spominu mladeniču vedno bolj živo, kolikor bolj se je vozeč se skoro skozi polovico Pariza bližal cesti de la Montagne Saint-Genevieve. In pri vseh svojih sestankih, pri prvih zelo boječih in pri novjših zelo domačih, ostal je vedno tak kakor je hotela Mlle Berthe, da ž njo občujejo moški. Shajal se je ž njo, kakor se shaja pravnik s tovarišem medicincem ter razpravlja ž njim o raznih vprašanjih. Nikoli ni pokazal, kako hrepenivo strast vzbuja v njem Berthe s svojo tako naravno milobo in s svojim prijaznim nasmehom in kako on občuduje njene pogumne sile življenja. Ko se je vozil mimo Pont-Neuf, spominjal ga je vsak kamen na cesti njenih besedi, njenih pogledov, njenega vedenja. Tu na voglu na trgu Saint-Michel jo je kakih šest tednov po prvem sestanku nekega jutra srečal, ko je šla v Hotel-Dieu. Dovolila mu je, da jo spremi in da ž njo vstopi v bolnico. Prvikrat jo je tukaj videl, kako ona izvršuje dolžnosti svojega poklica. Skupno sta napravila navadno vizito pri bolnikih in skupno sta šla kositi v rue Racine. Tukaj pod drevesi du boulevard Saint-Germain sta se ob toplih poletnih večerih takrat še iskrena prijateljca sprehajala ter razgovarjala o svojih nazorih. On je rad govoril o teoriji individual-

ne vesti, katero je smatral za najvišje pravilo; ona mu je dokazovala o morali, ki sloni edino le na dejstvih, ki ni drugega, kakor biologija, ki se vporablja za vsak slučaj. Te dve smeri, docela si nasprotni, s katerima se napaja sedanja mladina, ki pa v bližnji prihodnosti morata zadeli druga ob drugo, sta bili nekako vteleseni v teh dveh mladih ljudeh. Lucien se je pri tem odpiral nov duševni svet, ko je z izredno slastjo poslušal najnovejše hipoteze o življenju, kakor mu jih je Berthe razlagala s cvetom na ustih.

Pred College de France ob spominku de Claude-Bernard, ji je Lucien, kakor se je spominjal, ob začetku jeseni pojasnjeval zgodovino svojih idej. Berthe mu je pravila, da so nanjo odločilno vplivali posebno trije možje. Claude-Bernard s svojo Medicine experimentale, pred njim pa Flaubert in Dostojevski. Pri prvem teh romancierov se je učila spoznavati resničnost življenja, pri drugem pa se je vladila s pozornim očesom motriti bedo življenja. Pri Bernardu je pa občudovala metodo. Ob tej priliki je tudi govorila o svoji vzgoji najprej v Thiers-u, potem v Clermont-u pri svojem stricu in pod vodstvom vpokojenega vseučilišnega profesorja M. Andre-a, ki se ga še sedaj hvaležno spominja.

Drugo pot sta se na trgu du Pantheon, kjer se časte slavni možje, razgovarjala o veri in politiki. Lucien je bil ves očaran, gledajoč drzno mirnost te inteligentne ženske, ki ga je kakor ob vprašanjih o morali, visoko nadkriljeval tudi v teh dveh stvarih. Berthe je bila mnenja, da bo biologija, ki je sedaj še v počelu, popolno, prenovila vse človeštvo, zato je ona zastopala stališče sistematičnega nihilizma nasproti vsem zasnovam preteklim in sedanjim ter je vsled tega obsojala katolicizem

in kantizem, monarhijo in republiko. Lucien se je kar vnel za te drzne nazore, ki so tirali do skrajnosti principe, iz katerih so izviral. Primerjajoč glede nazorov samega sebe s svojo prijateljico, je spoznal, da je on, kakor njegov oče, čisto navaden, do vratu s predsodki svoje kaste prepojen buržoa. Občudoval je študentko, ki se kaže tako trdno v svojih nazorih, še bolj pa jo je občudoval, ker je s tako krepko dušo vodila svoje življenje, da ni ene minute zapravila in ne pet centimov brez potrebe izdala. Podovala je svoj čas 35.000 frankov; od teh je, kakor je to nedavno zaupno povedala Lucienu, dala na stran 2400 frankov, da se s tem ob koncu študij samostojno vstanovi. Pri svoji skromnosti je na mesec potrebovala komaj 70 frankov za hrano. Rabila je za druge potrebe 600 frankov, 200 fr. za knjige, 200 frankov za skušnje, to so bile glavne točke njenega proračuna. Zato si je tudi izbrala skromno stanovanje v rue Rollin, za katero je plačevala svo-

to, ki se je vjemala z drugimi njenimi skromnimi troški.

Rue Rollin! Bil je že skoro tam, ker voznik je vozil ves čas, ko je Lucien razmišljeval te stvari. Misli na preteklost so izginile in začutil je bridko težo sedanosti, ko se je približal liceju Henrika IV. Zivo ga je zadel v srce pogled na to okolico, kjer je zadnje mesece preživel najlepše in najbolj odločilne dneve svoje mladosti. Spomni se namreč, kako grdo je njegov oče obtožil Berthe. Ta obtožba se mu je zdelala tem ostudnejša, čem lepše so bile sanje, katere je tu presenjal zadnje leto in katere je uprav sedaj v ponovljeni živi sliki gledal pred seboj. Ali je mogoče, da bi ga ona tako blaga mogla nalagati, da je njena skromnost samo licemerstvo? Ali da se v tem odkritem, priprostem dekletu skriva nezakonska mati, ali da je bila ljubimka koga drugega ona, katero on tako nežno in iskreno ljubi, da ji niti priznati tega ne more. Vse, kar je do sedaj vnelo njegovo idealno ljubezen, je bilo temu nasprotno in ven-

dar ga prevzame strah, ko je na kovano prijateljico, tem, da stopi pred svojo obre-

(Dalje prihodnjič)

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JERNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA
KATOLIŠKA ZAVARČVALNA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

- Mi izdajamo najmodernejše celo-živiljske in ustanovne (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta; vsote so neomejene nad \$1,000.
- Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovalnine nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe pri kegljanju, igranju košarke, itd.; nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev za otroke.

- SLOVENC! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEM!
- ZAPOMNITE SI — PRI NAS DOBITE OSEBNO POZORNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledečimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-353 N. Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

MARY HOCHÉVAR, društvo št. 162, Tel. 481-0728
21241 Miller Ave., Cleveland

FRANK ZNIDAR, društvo št. 169, Tel. 761-6362
15606 Holmes Ave., Cleveland

JOSEPH GRDINA, društvo št. 172, Tel. 881-7670
1129 Addison Rd., Cleveland

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

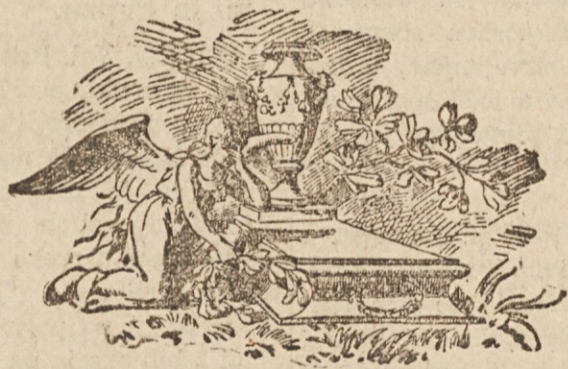
Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

V nedeljo, 3. junija 1973 je umrl v Sv. Jakobu na Koroškem

DR. JOŽE BASAJ,

dolgoletni tajnik Lige Katoliških Slovenskih Amerikancev. Dobrega gospoda, ki je požrtvovalno pomagal neštetim slovenskim beguncem po drugi svetovni vojni do novih domov v ZDA in v Kanadi, ohranimo v lepem spominu.

Sveća maša za pokojnega bo v cerkvi sv. Cirila na Osmi v New Yorku v nedeljo, 10. junija, ob 10. dopoldne.

Liga Slovenskih Amerikancev

New York

v imenu podružnic in članstva

V nedeljo, 3. junija 1973 je umrl v Sv. Jakobu na Koroškem

DR. JOŽE BASAJ,

član upravnega sveta korporacije naš dom. Naj počiva v miru!

Zaupniki

Korporacije "Naš dom"

New York

V nedeljo, 3. junija 1973 je umrl v Sv. Jakobu na Koroškem

DR. JOŽE BASAJ,

član Slovenskega Katoliškega Akademskega Starešinstva v New Yorku. Naj mu bo lahka slovenska koroška zemlja.

SKAS New York